

بررسی اثر کاربرد کودهای شیمیایی، دامی و تلفیق آنها بر عملکرد ترکیبات فیتوشیمیایی اسانس گیاه دارویی *Thymus daenensis* Celak.

لیلی صفائی^{۱*}، ابراهیم شریفی عاشورآبادی^۲، داود افیونی^۳

^۱مربی پژوهش، بخش تحقیقات منابع طبیعی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اصفهان، ایران

^۲دانشیار، موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

^۳استادیار پژوهش بخش تحقیقات علوم زراعی-باغی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اصفهان، ایران

تاریخ دریافت: ۹۵/۹/۱۵؛ تاریخ پذیرش: ۹۵/۱۲/۱۰

چکیده

به منظور بررسی اثر کودهای شیمیایی و دامی و تلفیق آنها بر ترکیبات فیتوشیمیایی اسانس آویشن دناپی، آزمایشی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار و ۱۲ تیمار شامل: مقادیر مختلف کودهای شیمیایی نیتروژن، فسفر و پتاسیم در سه سطح، کود دامی در چهار سطح، تلفیق کودهای شیمیایی و دامی در ۴ سطح و شاهد (بدون کود) انجام شد. اسانس نمونه‌ها با استفاده از روش تقطیر با آب (طرح کلونجر) استخراج و توسط دستگاه GC/MS مورد شناسایی قرار گرفت. میزان فنل کل با استفاده از روش اسپکتروفتومتری ارزیابی گردید. نتایج بررسی‌ها نشان داد که با کاربرد ۴۰ کیلوگرم نیتروژن، ۳۲ کیلوگرم فسفر پتاسیم به همراه ۲۵ تن کود دامی در هکتار، اسانس گیاه از بیشترین بازده فنلی (۵۷/۱۷ کیلوگرم در هکتار)، درصد اسانس (۳/۸۸ درصد) و میزان تیمول (۸۶/۶۸ درصد) برخوردار بود. همچنین بالاترین درصد کارواکرول (۱۰/۱۱ درصد) با کاربرد ۲۵ تن در هکتار کود دامی به دست آمد. در تمامی تیمارها اجزای اصلی اسانس شامل: تیمول، کارواکرول و ای-کاربوفیلن بود و تیمارها بر نوع ترکیبات متشکله اسانس اثری نداشت. همبستگی منفی و معنی‌داری بین تیمول با کارواکرول و ای-کاربوفیلن مشاهده گردید. یافته‌های این تحقیق، چشم‌انداز امیدبخشی در راستای کاهش مصرف کودهای شیمیایی و جایگزینی آن با کودهای زیستی و آلی را اثبات کرد و نشان داد که کمیت و کیفیت تولید در سیستم تغذیه تلفیقی، می‌تواند وضعیت مطلوب‌تری نسبت به سیستم‌های شیمیایی رایج یا ارگانیک داشته باشد. بنابراین ممکن است استفاده از این سیستم، راهی مناسب به سمت کشاورزی پایدار باشد.

واژه‌های کلیدی: آویشن دناپی، اسانس تیمول، عملکرد فنلی، کارواکرول، کود تلفیقی

معنی‌داری بر درصد اسانس نداشته‌اند. همچنین مقدار تیمول در تیمارهای مختلف تفاوت آماری معنی‌داری نشان نداده و بیشترین مقدار آن ۴۱/۱۳ درصد از کل اسانس‌ها را شامل شده است. در بررسی شالابی و رازین (Shalaby and Razin, 1992) و دامباراسکینه و همکاران (Dambrauskiene et al., 1999) بر اثر معنی‌دار کودهای شیمیایی بر افزایش عملکرد آویشن باغی و بی اثر بودن آن بر درصد اسانس و میزان تیمول تاکید شده است. امیدبگی و ارجمندی (Omidbaigi and Arjmandi, 2002) گزارش نموده‌اند که درصد اسانس آویشن باغی در تیمارهای مختلف کود شیمیایی تفاوت معنی‌داری نشان نداده است.

در تحقیق انجام شده توسط ژاکوب و همکاران (Jacoub et al., 2007) روی گیاه آویشن مشخص گردید که کمپوست و میکروارگانسیم‌ها می‌توانند جایگزین خوبی برای NPK باشند که در این صورت آلودگی محیط زیست نیز کاهش می‌یابد. یکی از علل اثر مناسب کمپوست و میکروارگانسیم‌ها بر روی صفات رشدی گیاه می‌تواند بهبود ساختار خاک باشد (Hanafy Ahmed et al., 2002). همچنین باعث تعادل مناسب آب و مواد غذایی در اطراف محیط ریشه می‌گردد (Abdelaziz et al., 2007). در این میان اثرات سودمند باکتری‌ها، آنزیم‌های حیاتی و هورمون‌ها نیز بی تاثیر نیست (Bashon et al., 1991). هنداوی و همکاران (Hendawy et al., 2007) گزارش نموده‌اند که با افزودن کود دامی و سنگ فسفات مقادیر اسانس در حالت شاهد ۱/۴۴ درصد و در حالت کمپوست و سنگ فسفات ۲/۱۳ درصد به ثبت رسید. در برداشت دوم این مقادیر از ۱/۴۸ تا ۲/۲۲ درصد متغیر بود. ادریس و همکاران (Edris et al., 2009) نیز افزایش درصد اسانس در اثر تیمارهای کودی، در آویشن را گزارش کرده‌اند. آتیا و همکاران (Ateia et al., 2004) اثر کودهای آلی را به صورت

عناصر غذایی مورد نیاز برای رشد گیاه سبب افزایش عملکرد، کمیت و کیفیت مواد موثره موجود در کل پیکره رویشی و یا اندام‌های مورد استفاده آن می‌گردد. بنابراین حفظ تعادل بین آنها در خاک بسیار حائز اهمیت است. امروزه با توجه به اثرات نامطلوب کودهای شیمیایی، استفاده از کودهای طبیعی تجدیدپذیر با منشأ زیستی و همچنین تلفیق این کودها با کودهای شیمیایی از اهمیت زیادی برخوردار است. در تحقیق شرف‌زاده و همکاران (et al., 2008) اثر نیتروژن، فسفر، پتاسیم و کود کامل آگریهانزا بر رشد و مواد موثره آویشن باغی بررسی شد و بیشترین مقدار تیمول و اسانس در تیمار آگریهانزا به دست آمد. سیلون و همکاران (Ceylon et al., 1995) گزارش کرده‌اند که ازت در مقادیر مختلف اثر معنی‌داری بر کل اسانس و یا درصد تیمول در گیاه *T. vulgaris* نداشته است. این در حالی است که کاهش در عملکرد کیفی گیاه در مقادیر بالای ازت در تحقیقات رام و همکاران (Ram et al., 1995)، آیانوغلو و همکاران (Ayanoglu et al., 2002)، باراناسکیه و همکاران (Baranauskiene et al., 2003) و اشرف و همکاران (Ashraf et al., 2005) گزارش شده است. دزیدا (Dzida, 2007) با بررسی اثر کود ازت و اشکال مختلف کود پتاس روی گیاه آویشن باغی گزارش نمود که با افزایش ازت به همراه کود کلریدپتاسیم میزان اسانس افزایش چشمگیری نشان می‌دهد. باراناسکیه و همکاران (Baranauskiene et al., 2003) در تحقیقی که با استفاده از کودهای ازت روی آویشن باغی انجام دادند مشاهده نمودند که مواد متشکله اسانس تحت تیمارهای کود مورد استفاده تفاوت معنی‌داری نداشتند. در تحقیقی دیگر امیدبگی و رضایی‌نژاد (Omidbaigi and Rezaeinejad, 2000) گزارش نمودند که تیمارهای کود نیتروژن اثر

مواد و روش‌ها

این تحقیق در سال‌های زراعی ۱۳۸۶ تا ۱۳۸۹ در ایستگاه تحقیقاتی شهید فزوه وابسته به مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان واقع در ۲۵ کیلومتری غرب شهرستان اصفهان با عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۳۶ دقیقه شمالی، طول جغرافیایی ۵۱ درجه شرقی، ارتفاع از سطح دریا ۱۶۱۲ متر، کمینه درجه حرارت ۱۷- و بیشینه درجه حرارت ۴۰ درجه سلسیوس، طبقه آب و هوایی خشک سرد (طبق روش آمبرژه) و متوسط بارندگی ۳۰ ساله ۱۴۰ میلی‌متر انجام شد. تجزیه خاک محل آزمایش در جدول ۱ آمده است. آزمایش به صورت کرت‌های یکبار خرد شده در زمان (چین) در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار و چهار سیستم کوددهی شامل کودهای شیمیایی نیتروژن، فسفر و پتاسیم خالص (به ترتیب تهیه شده از منابع اوره، سوپر فسفات تریپل و سولفات پتاسیم) در سه سطح $N=100$ ، $P=50$ و $K=50$ ، $N=150$ ، $P=100$ و $K=100$ و $N=200$ ، $P=150$ و $K=150$ کیلوگرم در هکتار به‌عنوان سیستم کوددهی متداول، کود دامی گوسفندی (جدول ۲) در چهار سطح ۵، ۱۵، ۲۵ و ۳۵ تن در هکتار به‌عنوان سیستم کوددهی زیستی، سطوح مختلف تلفیق کودهای شیمیایی (کیلوگرم در هکتار) و دامی در ۴ سطح $N=80$ ، $P=64$ ، $K=64$ همراه ۵ تن کود دامی، $N=60$ ، $P=48$ ، $K=48$ همراه ۱۵ تن کود دامی، $N=40$ ، $P=32$ ، $K=32$ همراه ۲۵ تن کود دامی و $N=20$ ، $P=16$ ، $K=16$ همراه ۳۵ تن کود دامی در هکتار به‌عنوان سیستم کوددهی تلفیقی و شاهد (بدون کود) در مورد گیاه دارویی آویشن دنايي در کرت‌هایی به ابعاد 5×3 مترمربع انجام شد.

کمپوست، کودهای مرغی و گوسفندی بر روی رشد، عملکرد و میزان اسانس آویشن باغی بررسی نمودند و اعلام کردند که افزایش درصد و عملکرد اسانس و همچنین درصد تیمول مشاهده شده است. علی (Ali, 2002)، آتیا و همکاران (Attia, 2004)، ال-قداسی (Al-Qadasi, 2004) و ابراهیم (Ebrahim, 2005) نیز در تحقیقات خود بر افزایش عملکرد اسانس گیاهان دارویی تحت تیمارهای کودی تاکید کرده‌اند.

گیاه دارویی آویشن دنايي (*Thymus daenensis*) گیاهی (Celak) متعلق به تیره نعناعیان (Lamiaceae)، گیاهی چند ساله و خشبی با ارتفاع حداکثر ۳۰ سانتی‌متر، برگ‌ها معمولاً کشیده تا کشیده تخم‌مرغی، نوک تیز، گل‌آذین بزرگ و انتهایی، چرخه‌های پایینی دور از یکدیگر و بندرت دارای دمگل‌آذین، جام گل قرمز رنگ و میوه فندقه تخم‌مرغی، قهوه‌ای روشن با سطح صاف می‌باشد (Rechinger and Hedge, 1982). قسمت مورد استفاده این گیاه برگ و یا کلیه قسمت‌های هوایی آن است. اسانس گل و برگ آن، دارای اثر ضد اسپاسم، ضد نفخ، ضد روماتیسم و ضد عفونی کننده قوی است. از اسانس آویشن در تهیه محلول دهان‌شویه و شربت ضدسرفه استفاده می‌شود (Taherian et al., 2004).

با توجه به اثرات نامطلوب مصرف بی‌رویه کودهای شیمیایی که سبب برهم خوردن تعادل عناصر غذایی، کاهش عملکرد و کیفیت محصولات و آلودگی منابع آب و خاک می‌گردد یافتن روشی که بتواند از مصرف این کودها بکاهد ضروری به نظر می‌رسد، لذا این پژوهش به منظور حفظ محیط زیست و توسعه کشاورزی پایدار با مصرف کودها و تعیین بهترین میزان و نوع کود مورد نیاز گیاه دارویی آویشن دنايي جهت ارتقاء کیفی اسانس پایه‌ریزی گردید.

جدول ۱: نتایج تجزیه خاک محل آزمایش

بافت خاک	عمق نمونه برداری (cm)	پتاسیم قابل جذب (mg/kg)	فسفر قابل جذب (mg/kg)	ازت کل (%)	کربن آلی (%)	pH	Ec ds/m
لومی رسی	۰-۳۰	۱۵۵	۳/۴	۰/۰۳	۰/۳	۷/۸	۱/۷۸

جدول ۲: نتایج تجزیه کود دامی (گوسفندی پوسیده)

میلی گرم در کیلوگرم				درصد				
کادمیم	سرب	منگنز	مس	روی	آهن	پتاسیم کل	فسفر کل	ازت کل
۳/۰۸	۰/۲۵	۷۳/۵	۲۴	۹۱/۵	۲۵۹۳	۳/۵	۰/۴۵	۱/۱۲

توزین گردید. این محصول در سایه خشک و وزن خشک محاسبه شد. به منظور استخراج اسانس ابتدا ۱۰۰ گرم از برگ و گل گیاه آسیاب و به مدت ۲ ساعت با استفاده از روش تقطیر با آب طرح کلونجر اسانس گیری و درصد آن تعیین گردید (British Pharmacopoeia, 1988). ترکیب‌های موجود در نمونه‌های اسانس پس از تزریق به دستگاه‌های کروماتوگراف گازی (GC)^۱ و کروماتوگراف گازی متصل به طیف سنج جرمی (GC/MS)^۲ بررسی شد. مشخصات دو دستگاه به شرح ذیل بود:

کروماتوگراف گازی: کروماتوگراف گازی مدل شیمادزو^۳ مجهز به دتکتور F.I.D (یونیزاسیون شعله هیدروژن) و داده پرداز Chromatepac، ستون DB-5 و نیمه قطبی به طول ۳۰ متر، قطر داخلی ۲۵ میکرون و ضخامت لایه فاز ساکن برابر ۰/۲۵ میکرون، گاز حامل هلیوم، سرعت جریان گاز حامل ۲۲/۷ سانتی متر بر ثانیه، برنامه حرارتی ۲۵۰-۵۰ درجه سانتی گراد با سرعت ۴ درجه سانتی گراد بر دقیقه و دمای محفظه تزریق ۲۶۰ درجه سانتی گراد.

کروماتوگراف گازی متصل به طیف سنج جرمی: کروماتوگراف گازی Varin-3400 متصل شده با طیف سنج جرمی (Saturn II)، ستون DB-5 و نیمه قطبی

کود دامی با مقادیر مختلف و طبق تیمارهای مربوط به روش تغذیه تلفیقی و همچنین زیستی در تاریخ ۱۳۸۶/۷/۲۵ به زمین داده شد و سپس بوسیله شن کش با خاک سطحی مخلوط گردید. کاشت بذر آویشن دنايي در تاريخ ۱۰ فروردین سال ۱۳۸۶ در شاسی صورت گرفت و در تاریخ ۱۶ آبان ۱۳۸۶ زمانی که ارتفاع نشاءها به ۱۰ تا ۱۵ سانتی متر رسیده بود به زمین اصلی منتقل و با فاصله ۵۰×۵۰ سانتی متر کاشته شد. آبیاری بعد از کاشت و سپس هر ۷ روز یکبار صورت گرفت. در روش‌های تغذیه مبتنی بر کودهای شیمیایی و همچنین تلفیقی، کود شیمیایی براساس نسبت‌های ذکر شده و به صورت مخلوط در زیر کشت به زمین داده شد (نیمی از کود نیتروژن در اواسط رشد رویشی و نیم دیگر قبل از آغاز گلدهی به همراه آب آبیاری). با توجه به آبشویی ازت در چین دوم نیز مجدداً افزودن ازت مانند چین اول انجام گرفت. مبارزه با علف‌های هرز مزرعه در سه نوبت به صورت مکانیکی و بوسیله دست انجام گرفت. در دو سال دیگر این تحقیق نیز اجرای تیمارهای آزمایشی همانند سال اول عیناً تکرار شد.

عملیات برداشت سرشاخه گلدار دو بار در سال (اواخر اردیبهشت و اواسط تیرماه) در مرحله ۵۰ درصد گلدهی انجام گرفت. هنگام برداشت یک خط از طرفین حذف و سپس کل محصول تر برداشت و

1- Gas Chromatography
2- Gas chromatography/ Mass Spectrometer
3- Shimadzu

صفات اندازه‌گیری شده مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت و تجزیه مرکب سال‌های آزمایش انجام شد. در این تحقیق برای انجام تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌ها از نرم‌افزار SAS و جهت بررسی برهمکنش‌ها از برنامه MSTAT-C استفاده گردید. همبستگی بین صفات نیز به روش پیرسون برآورد شد.

نتایج

بر اساس یافته‌ها، هشت ترکیب اصلی در اسانس گیاه آویشن به‌دست آمد که در جدول ۳ آمده است. تجزیه واریانس مرکب ۳ سال آزمایش (جدول ۴) نشان داد که برهمکنش چین در روش‌های مختلف حاصلخیزی در سال، بر درصد ترکیبات کارواکرول و ای کاریوفیلین در سطح احتمال یک درصد و بر بقیه صفات در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار بود.

به طول ۳۰ متر، قطر داخلی ۲۵ میکرون و ضخامت لایه فاز ساکن برابر ۰/۲۵ میکرون، دکتور Jontrap گاز حامل هلیوم، سرعت جریان گاز حامل ۳۵ میلی‌لیتر بر دقیقه و انرژی یونیزاسیون در طیف سنج جرمی معادل ۷۰ الکترون ولت، برنامه حرارتی ۲۴۰-۶۰ درجه سانتی‌گراد با سرعت ۳ درجه سانتی‌گراد بر دقیقه و دمای محفظه تزریق ۲۲۰ درجه سانتی‌گراد.

طیف‌های به‌دست آمده با مقایسه با طیف‌های جرمی ترکیب‌های استاندارد و همچنین استفاده از اطلاعات موجود در کتابخانه‌های مختلف، در کامپیوتر مربوط به GC/MS شناسایی شدند و سپس با استفاده از محاسبه شاخص‌های بازداری (RI) آنها و با تزریق هیدروکربن‌های نرمال (C7- C25) مورد تایید قرار گرفتند. عملکرد فنلی نیز از فرمول زیر محاسبه گردید:

عملکرد فنولی = عملکرد خشک اندام هوایی گیاه × درصد اسانس × (تیمول + کارواکرول)

جدول ۳: ترکیبات متشکله اصلی اسانس آویشن دنايي (*T. daenensis*)

ردیف	اجزا	درصد	
		حداقل	حداکثر
۱	پاراسیمن	۰/۱۴	۰/۹۳
۲	۱،۸ سینئول	۰/۱۶	۱/۱۵
۳	گاما ترپینن	۰/۱۰	۰/۴۳
۴	بورنئول	۱/۰۲	۳/۰۲
۵	متیل کارواکرول	۰/۲	۱/۸۷
۶	تیمول	۷۰	۸۸/۴۵
۷	کارواکرول	۱/۹۶	۷/۸۶
۸	ای کاریوفیلین	۳/۰۳	۱۰/۷۵

جدول ۴: تجزیه واریانس مرکب تاثیر چین، سال و روش های مختلف حاصلخیزی خاک بر درصد و ترکیبات متشکله اسانس آویشن دناهی (*T. daenensis*) ۲ سال آزمایش

درصد اسانس	عملکرد فنولی	لینالول	ای کاروفیلین	کاراکرول	تیمول	میتیل کاوریکول	بورنول	گاماترینین	اوسیتول	پاراسیمین	درجات آزادی	منابع تغییرات
۷۲/۰	۷۸۸/۸۴	۹۱/۰	۲۰/۰	۷۵/۱	۵۰/۱	۹۵/۰	۲۱/۰	۱۲/۰	۱۲/۰	۰/۵۵	۲	تکرار
۷۰/۰	۱۰۰۰/۰	۶۰/۰	۲/۰	۷۵/۸	۸۵/۸	۹۴/۰	۷۱/۰	۱۲/۰	۰/۴	۰/۵۷	۱۱	روش های حاصلخیزی خاک
۵۰/۰	۳۸۷/۲۹	۴۰/۰	۶۷/۰	۸۳/۶	۸۳/۶	۸۲/۰	۳۰/۰	۱۲/۰	۰/۰	۰/۴۴	۲۲	تکرار * روش های حاصلخیزی خاک
۷۱/۰	۳۷۷/۲۸	۱۷/۰	۶۷/۰	۹۳/۳	۹۳/۳	۷۱/۰	۵/۰	۳۳/۰	۶/۱	۶۵/۶۹	۱	چین
۸۱/۰	۳۵۳/۲۲	۳۰/۰	۳۳/۰	۵۶/۰	۳۱/۱	۱۰/۰	۷/۰	۳۸/۱	۶/۰	۷۳/۱	۱۱	چین * روش های حاصلخیزی خاک
۸۱/۰	۳۵۳/۲۲	۳۰/۰	۳۳/۰	۵۶/۰	۳۱/۱	۱۰/۰	۷/۰	۳۸/۱	۶/۰	۷۳/۱	۲۴	تکرار * چین (روش های حاصلخیزی خاک)
۸۱/۰	۳۵۳/۲۲	۳۰/۰	۳۳/۰	۵۶/۰	۳۱/۱	۱۰/۰	۷/۰	۳۸/۱	۶/۰	۷۳/۱	۱	سال
۵۶/۳	۳۸۷/۳۰	۱۰۰۰/۰	۳۶/۱	۳۸/۸	۱۵/۰	۶۳/۰	۳/۰	۶/۰	۴/۰	۲۴/۰	۱۱	سال * روش های حاصلخیزی خاک
۳۳/۰	۵۳/۱۳۱	۸۰۰۰۰/۰	۶۳/۱	۷۰/۳۳	۵۸/۱۳	۶۵/۱	۴/۳	۵/۸	۲/۲	۳۷/۳	۱	سال * چین
۳۳/۰	۵۳/۱۳۱	۸۰۰۰۰/۰	۶۳/۱	۷۰/۳۳	۵۸/۱۳	۶۵/۱	۴/۳	۵/۸	۲/۲	۳۷/۳	۱	سال * روش های حاصلخیزی خاک * چین
خطا	۴۳	۴۲	۴۱	۴۰	۳۸	۳۷	۳۶	۳۵	۳۴	۳۳	۳۲	خطا
خطا کل	۱۴۳	۱۴۲	۱۴۱	۱۴۰	۱۳۹	۱۳۸	۱۳۷	۱۳۶	۱۳۵	۱۳۴	۱۳۳	خطا کل

* * * به ترتیب در سطح یک و پنج درصد معنی دار است.

و مربوط به چین دوم تیمار شماره ۴ (۵ تن در هکتار کود دامی) و معادل ۳/۴۰ درصد، بالاترین درصد ترکیب ا، ۸ سینتول (۱/۴۹ درصد) در چین دوم تیمار شماره ۱۱ (مخلوط ۳۵ تن کود دامی به همراه $N=20$ ، $P=16$ ، $K=16$ کیلوگرم در هکتار) سال دوم، بیشترین درصد ترکیب گاماترپین در چین دوم تیمار شماره ۴ (۵ تن در هکتار کود دامی) سال دوم (۲/۲۵ درصد) و حداکثر میزان ترکیب بورنتول مربوط به چین دوم تیمار شماره ۱۱ (مخلوط ۳۵ تن کود دامی به همراه $N=20$ ، $P=16$ ، $K=16$ کیلوگرم در هکتار) در سال دوم و معادل ۲/۸۸ درصد بود.

بیشترین مقدار متیل کاویکول در چین اول سال اول تیمار شماره ۸ (مخلوط ۵ تن کود دامی به همراه $N=80$ ، $P=64$ ، $K=64$ کیلوگرم در هکتار) و برابر ۱/۷۵ درصد مشاهده گردید. بالاترین میزان ترکیب تیمول در چین دوم تیمار شماره ۱۰ (مخلوط ۲۵ تن کود دامی به همراه $N=40$ ، $P=32$ ، $K=32$ کیلوگرم در هکتار) اول بدست آمد که معادل ۸۶/۶۸ درصد بود. درصد ترکیب کارواکرول در چین دوم تیمار شماره ۶ (۲۵ تن در هکتار کود دامی) سال دوم بالاترین مقدار را معادل ۱۰/۱۱ درصد نشان داد. بالاترین مقدار ترکیب ای کاریوفیلین در سال اول آزمایش و مربوط به چین اول تیمار شماره ۸ (مخلوط ۵ تن کود دامی به همراه $N=80$ ، $P=64$ ، $K=64$ کیلوگرم در هکتار) و معادل ۸/۷۴ درصد و ترکیب لینالول مربوط به چین دوم تیمار شماره ۷ (۳۵ تن در هکتار کود دامی) در سال دوم و معادل ۰/۹۱ درصد بود.

مقایسه میانگین مرکب برهمکنش روش‌های مختلف حاصلخیزی خاک در چین در سال (جدول ۵) نشان داد که بالاترین عملکرد ترکیبات فنلی و درصد اسانس سال اول در روش تغذیه شیمیایی مربوط به تیمار شماره ۲ ($N=150$ ، $P=100$ و $K=100$ کیلوگرم در هکتار) چین دوم و به ترتیب معادل ۴۸/۵۷ کیلوگرم در هکتار و ۲/۵۶ درصد، در روش تغذیه زیستی متعلق به تیمار شماره ۵ (۱۵ تن در هکتار) چین دوم و برابر ۵۴/۲۹ کیلوگرم در هکتار و ۳/۳۸ درصد و در روش تغذیه تلفیقی در تیمار شماره ۱۰ (مخلوط ۲۵ تن کود دامی به همراه $N=40$ ، $P=32$ ، $K=32$ کیلوگرم در هکتار) سال اول به دست آمد که به ترتیب معادل ۶۷/۶۳ کیلوگرم در هکتار و ۳/۴۱ درصد بود. در سال دوم آزمایش نیز در روش شیمیایی تیمار شماره ۲ ($N=150$ ، $P=100$ و $K=100$ کیلوگرم در هکتار) چین دوم با ۵۶/۱۷ کیلوگرم در هکتار و ۳/۴۸ درصد، در روش تغذیه زیستی تیمار ۷ (۳۵ تن در هکتار) چین دوم با ۵۴/۸۸ کیلوگرم در هکتار و ۳/۸۶ درصد و در روش تغذیه تلفیقی تیمار شماره ۱۰ (مخلوط ۲۵ تن کود دامی به همراه $N=40$ ، $P=32$ ، $K=32$ کیلوگرم در هکتار) چین دوم با ۵۷/۱۷ کیلوگرم در هکتار و ۳/۸۸ درصد عملکرد فنولی و درصد اسانس، بیشترین مقدار را دارا بودند. در مجموع دو سال آزمایش تیمار شماره ۱۰ (مخلوط ۲۵ تن کود دامی به همراه $N=40$ ، $P=32$ ، $K=32$ کیلوگرم در هکتار) سال اول بالاترین مقدار عملکرد فنولی و درصد اسانس را به خود اختصاص داد.

نتایج بدست آمده در جدول ۵ نشان داد که بیشترین درصد ترکیب پاراسیمن در سال دوم آزمایش

جدول ۵: مقایسه میانگین مرکب بر همکنش روش های مختلف حاصلخیزی خاک، سال و چین و درصد و ترکیبات متشکله اسانس آویشن دثایی (*T. daenensis*) ۲ سال آزمایش

سال	چین	روش های حاصلخیزی خاک	شماره تیمار دامی	کود شیمیایی										درصد اسانس		
				K (Kg/ha)	P (Kg/ha)	N (Kg/ha)	پاراسیمین (%)	سیترول (%)	گاماترینین (%)	بورنورل (%)	متیل کاورکول (%)	تیمول (%)	کارواکرول (%)		ای کاربوفیلان (%)	لینالول (%)
۱	۲	شیمیایی	۰	۰	۰	۰	۶۸/۰	۸۸/۰	۶۲/۰	۸۳/۱	۱۵/۰	۶۱/۵۷	۳۵/۳	۸۳/۰	۳۵۰/۰	۳۸/۱
۱	۱	تلفیقی	۱	۰	۰	۰	۳۸/۱	۲۶/۰	۵۳/۰	۸۸/۱	۵۳/۰	۳۰/۲۷	۰۹/۳	۱۶/۰	۱۳۶/۳	۳۵/۱
۱	۲		۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۱		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۲		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۱		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۲		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۱	دامی	۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۲		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۱		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۲		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۱		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۲		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۱	تلفیقی	۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۲		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۱		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۲		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۱		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۲		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۱	تلفیقی	۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۲		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۱		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۲		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۱		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱	۲		۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰

۲	۲	۷	۵	۰۷	۳۶	۳۶	۸۷/۱	۵۶/۰	۶۸/۰	۷۷/۱	۶۶/۰	۶۶/۲۸	۸۰/۶	۷۰/۳	۶۶/۰	۲۱/۶۱	۶۸/۸
۲	۱	۷	۵	۰۷	۳۶	۳۶	۱۵/۱	۱۸/۰	۳۲/۰	۲۱/۱	۶۳/۰	۰۳/۱۷	۸۷/۶	۵۶/۳	۶۵/۰	۰۵/۳۳	۷۱/۳
۲	۲	۸	۵۳	۰	۰	۰	۵۳/۸	۷۶/۰	۶۳/۰	۱۳/۳	۸۵/۱	۷۸/۲۸	۳۱/۷	۷۳/۳	۱۶/۰	۷۷/۳۵	۶۷/۳
۲	۱	۸	۵۳	۰	۰	۰	۶۱/۸	۸۷/۰	۵۶/۰	۰/۱	۸۳/۱	۱۸/۶۸	۶۶/۵	۳۷/۳	۳۶/۳۳	۳۵/۳۳	۰/۱۳
۲	۲	۶	۵۱	۰	۰	۰	۳۵/۸	۰۶/۰	۸۷/۰	۰۶/۱	۷۷/۰	۱۶/۳۸	۱۷/۰	۶۸/۳	۶۸/۰	۲۱/۶۱	۵۳/۳
۲	۱	۶	۵۱	۰	۰	۰	۲۷/۰	۳۵/۰	۶۸/۰	۵۳/۱	۷۶/۰	۳۳/۲۷	۶۷/۶	۸۵/۳	۵۵/۰	۰۰/۵۱	۶۸/۳
۲	۲	۵	۵۱	۰	۰	۰	۶۷/۱	۸۷/۰	۷۸/۰	۷۶/۱	۳۸/۰	۷۷/۲۸	۲۷/۷	۰/۳	۸۸/۰	۶۸/۳۱	۶۳/۳
۲	۱	۵	۵۱	۰	۰	۰	۲۷/۰	۱۸/۰	۰/۰	۶۳/۱	۳۵/۰	۱۵/۲۷	۲۷/۶	۸۸/۳	۸۶/۰	۱۸/۳۱	۳۷/۳
۲	۲	۳	۵	۰	۰	۰	۰۳/۳	۵/۱	۵۲/۳	۳۶/۱	۷۶/۰	۵۲/۳۸	۳۳/۶	۷۳/۳	۶۶/۰	۱۶/۳۱	۸۳/۳
۲	۱	۳	۵	۰	۰	۰	۶۷/۰	۵۵/۰	۰/۰	۰/۱	۷۳/۰	۶۳/۲۷	۳۸/۶	۲۵/۳	۶۵/۰	۸۱/۵۱	۳۷/۳
۲	۲	۳	۵	۰	۰	۰	۳۸/۱	۶۶/۰	۸۳/۰	۳۳/۳	۱۶/۰	۶۱/۶۸	۷۱/۶	۳۱/۳	۰/۰	۶۶/۳۵	۱۸/۳
۲	۱	۳	۵	۰	۰	۰	۸۱/۸	۵/۱	۸۷/۰	۶۳/۱	۱۸/۰	۰/۰۷	۰/۶	۸۵/۳	۸۸/۰	۰/۷۳	۵/۳
۲	۲	۲	۵	۰	۰	۰	۶۵/۸	۶۳/۱	۱۷/۱	۷۶/۳	۵۳/۰	۶۰/۳۸	۰/۸	۰/۳	۶۸/۰	۸۱/۶۵	۷۳/۳
۲	۱	۲	۵	۰	۰	۰	۵۷/۰	۳۵/۰	۳۲/۰	۱/۱	۵/۰	۱۶/۱۷	۲۶/۸	۶۷/۳	۸۶/۰	۲۶/۱۳	۷/۳
۲	۲	۱	۵	۰	۰	۰	۸۱/۸	۵/۱	۶۵/۰	۶۸/۳	۸۷/۰	۲۷/۵۸	۶۰/۶	۷۳/۳	۱۸/۰	۶۸/۳۵	۵۳/۳
۲	۱	۱	۵	۰	۰	۰	۱۶/۰	۸۳/۰	۶۲/۰	۳۳/۱	۸۶/۰	۳۸/۲۷	۶۸/۶	۶۵/۳	۸۵/۵۳	۲۱/۳	۱۷/۳
۱	۲	۱۱	۰	۰	۰	۰	۱۶/۰	۳۳/۰	۵۲/۰	۰/۱	۶۵/۰	۷۳/۵۷	۶۷/۳	۶۰/۳	۸۶/۰	۰/۱۵	۳۱/۳
۱	۱	۱۱	۰	۰	۰	۰	۷۸/۰	۱۳/۰	۳۲/۰	۸۴/۱	۸۶/۰	۳۷/۶۷	۶۰/۳	۳۷/۳	۸۵/۰	۰/۶۳	۶۸/۳
۱	۲	۱۱	۵۳	۰	۰	۰	۱۵/۱	۸۵/۰	۶۸/۰	۶۵/۱	۷۶/۰	۳۸/۴۷	۳۰/۳	۶۶/۳	۶۵/۰	۱۵/۶۳	۳۳/۳
۱	۱	۱۱	۵۳	۰	۰	۰	۶۷/۰	۳۳/۰	۳۲/۰	۶۲/۱	۳۸/۰	۳۱/۴۷	۷۰/۳	۲۳/۰	۰/۸/۱۵	۵۳/۳	۵۳/۳
۱	۲	۱۱	۵۱	۰	۰	۰	۳۳/۱	۱۳/۰	۷/۰	۲۵/۱	۳۵/۰	۷۶/۶۷	۵۳/۳	۶۰/۳	۶۵/۰	۱۶/۳۵	۰/۳
۱	۱	۱۱	۵۱	۰	۰	۰	۱۳/۰	۲۳/۰	۶۲/۰	۸۴/۱	۳۲/۰	۶۳/۳۷	۱۸/۵	۷۲/۶	۶۲/۰	۳۶/۶۶	۱۳/۳

طبق نتایج جدول همبستگی صفات (جدول ۶)، درصد اسانس آویشن دنايي همبستگی مثبت و معنی داری با درصد ترکیب کارواکرول و عملکرد فنولی نشان داد. درصد ترکیب تیمول همبستگی منفی و معنی داری با درصد ترکیبات پاراسیمن، بورنتول، کارواکرول و ای-کاریوفیلین داشت. دو ترکیب ای-کاریوفیلین و کارواکرول رابطه مثبت و معنی داری با هم نشان دادند. همچنین رابطه مثبت و معنی داری بین سه ترکیب متیل کارواکرول، کارواکرول و ای-کاریوفیلین با ترکیب بورنتول مشاهده گردید.

جدول ۶: همبستگی بین صفات مورد مطالعه در آویشن دنايي (*T. daenensis*) در روش های مختلف حاصلخیزی خاک

صفات	درصد اسانس (%)	پاراسیمن (%)	او ۸ سینتول (%)	گاماترینین (%)	بورنتول (%)	متیل کارواکرول (%)	تیمول (%)	کارواکرول (%)	ای-کاریوفیلین (%)	لینالول (%)
پاراسیمن (%)	-۰/۱۰									
او ۸ سینتول (%)	-۰/۳۶	۰/۰۵								
گاماترینین (%)	-۰/۰۱	۰/۴۳	۰/۴۸							
بورنتول (%)	۰/۱۱	۰/۰۲	۰/۱۹	۰/۱۳						
متیل کارواکرول (%)	-۰/۳۴	-۰/۲۹	-۰/۰۴	-۰/۳۳	۰/۶۳*					
تیمول (%)	-۰/۱۱	-۰/۵۷**	۰-/۱۴	-۰/۴۷	-۰/۷۵**	-۰/۲۳				
کارواکرول (%)	۰/۵۸*	۰/۲۰	-۰/۰۳	۰/۳۵	۰/۶۷**	۰/۰۹	-۰/۷۷**			
ای-کاریوفیلین (%)	۰/۳۶	۰/۳۱	۰/۰۵	۰/۴۰	۰/۸۱**	۰/۳۲	-۰/۹۱**	۰/۸۶**		
لینالول	۰/۰۵	-۰/۲۱	۰/۳۴	-۰/۱۱	۰/۰۰۰۱	۰/۲۱	۰/۲۱	-۰/۴۷	-۰/۳۱	
عملکرد فنولی (kg/ha)	۰/۵۶*	-۰/۴	-۰/۱۲	-۰/۴۷	۰/۲۹	-۰/۰۱	-۰/۱۲	۰/۲۴	۰/۰۱	۰/۲۱

** و * به ترتیب در سطح ۱ و ۵ درصد معنی دار است.

بحث

تحت تاثیر تیمارهای کودی تغییر نکرده است که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. نتایج نشان داد که بر همکنش روش های حاصلخیزی خاک در سال و زمان در چین بر کلیه ترکیبات متشکله اسانس معنی دار بوده است. در میان ترکیبات شناسایی شده در اسانس آویشن دنايي، سه ترکیب تیمول، کارواکرول و ای-کاریوفیلین در حدود ۹۴ درصد اسانس را تشکیل داده است. همبستگی منفی قوی و معنی داری که بین ترکیب تیمول با دو ترکیب دیگر مشاهده شده و اینکه با افزایش میزان کارواکرول و ای-کاریوفیلین، کاهش معنی دار تیمول رخ خواهد داد. روند کلی نتایج این تحقیق نشان می دهد که افزایش میزان کودهای شیمیایی، کاهش این دو ترکیب را به همراه داشته و در مواردی که خلاف این

بر اساس نتایج به دست آمده، پاراسیمن، ۱۸- سینتول، گاماترینین، بورنتول، متیل کایکول، تیمول، کارواکرول و ای-کاریوفیلین، هشت ترکیب اصلی اسانس آویشن دنايي بوده و تیمول به عنوان ترکیب غالب اسانس با مقادیر حداقل ۸۱ و حداکثر ۸۶ درصد شناسایی شده است. در نتایج محققان نیز بر غالب بودن این ترکیب در گونه آویشن دنايي تاکید شده است (Nikavar et al., 2004, Barazandeh and Bagherzadeh, 2007, Akbarinia and Mirza, 2008, Akbarinia et al., 2010). همچنین نتایج نشان داد که نوع ترکیبات متشکله اسانس در همه تیمارهای اعمال شده یکسان بود. شالابی و رازین (Shalaby and Razin, 1992) نیز گزارش نموده اند که مواد متشکله اسانس آویشن باغی

(Nicolova et al., 1999) نیز در تحقیق بر روی گیاه بابونه گزارش نموده‌اند که درصد اسانس به علت کود ازته افزایش یافته است.

نتایج این تحقیق نشان داد که میزان ترکیبات اسانس در چین دوم بیش از چین اول بوده است. از آنجا که چین دوم گیاه مصادف با آغاز فصل تابستان و گرمای شدید هوا می‌باشد لذا در این شرایط گیاه طول دوره رویشی کوتاه‌تری داشته و سریع‌تر وارد فاز زایشی می‌گردد. بنابراین شاید بتوان اینگونه نتیجه گرفت که گیاه بر خلاف چین اول که ساخته‌های فتوسنتزی خود را صرف رشد رویشی کرده، در چین دوم این مواد را در تولید متابولیت‌های ثانویه به کار برده است. این مسئله در مورد درصد اسانس نیز در اغلب تیمارها مشاهده شده است. از آنجا که در گیاهان دارویی افزایش اسانس در شرایط تنش یکی از پاسخ‌های اصلی گیاه به عوامل تنش‌زا می‌باشد (Sangwan et al., 2001). لذا شاید بتوان این اتفاق را پاسخ گیاه به تنش حاصل از دمای بالای هوا در تابستان دانست.

بر اساس نتایج آزمایش، بیشترین عملکرد فنلی در روش تغذیه تلفیقی و مربوط به تیمار شماره ۱۰ (مخلوط ۲۵ تن کود دامی به همراه ۴۰ N، ۳۲ P، ۳۲ K کیلوگرم در هکتار) سال اول بوده است. با توجه به ارتباط مستقیم عملکرد فنلی با عملکرد خشک گیاه از یک سو و نتایج صفایی و همکاران (Safaii et al., 2014) مبنی بر افزایش عملکرد خشک گیاه آویشن دنیایی با افزایش کودهای دامی و کاهش کودهای شیمیایی در سیستم تلفیقی، لذا افزایش عملکرد فنلی به تبعیت از افزایش عملکرد خشک منطقی به نظر می‌رسد. گزارش‌های موجود نیز بر برتری روش تلفیقی جهت حصول به اسانس بالاتر نسبت به روش شیمیایی یا زیستی دلالت دارد (Sharifi- Ashoorabadi et al., 2003, Akbarinia et)

مسئله مشاهده می‌گردد می‌توان آن را به کاهش تولید تیمول در گیاه نسبت داد که منجر به افزایش این دو ترکیب شده است. درصد ترکیب تیمول به‌عنوان ترکیب اصلی اسانس آویشن دنیایی نیز از همین روند پیروی کرده و در حالت کلی با افزایش میزان کود دامی افزایش یافته است. البته لازم به ذکر است که درصد ترکیب تیمول نسبت به سایر ترکیبات موجود در اسانس آویشن دنیایی به میزان کمتری تحت تاثیر تیمارهای حاصلخیزی خاک قرار گرفته و اکثر تیمارهای مورد بررسی تفاوت معنی‌داری از نظر این ترکیب نشان نداده‌اند. این ترکیب تحت تاثیر تیمارهای چین و سال نیز قرار نگرفته است. همچنین درصد اسانس نیز روند افزایشی یا کاهشی مشخصی نداشته است. گزارشات موجود نیز اغلب حاکی از بی تاثیر بودن اثر حاصلخیز کننده‌ها بر درصد اسانس و ترکیبات متشکله اسانس می‌باشد. سیلان و همکاران (Ceylan et al., 1995) گزارش نموده‌اند که ازت در مقادیر مختلف، اثر معنی‌داری بر میزان کل اسانس و یا درصد تیمول نداشته است. پاسچالینا و همکاران (Paschalina et al., 2006) نیز بیان نموده‌اند که عملکرد کمی و کیفی اسانس رازیانه تحت تاثیر مقادیر ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار ازت تغییر نکرده است. بارانسکیه و همکاران (Baranauskiene et al., 2003) مشاهده نمودند که مواد تشکیل دهنده اسانس تحت تیمارهای کود ازته تفاوت معنی‌داری نشان نداده‌اند. دامبارسکیه و همکاران (Dambrauskiene et al., 1999) نیز بر بی اثر بودن کودهای شیمیایی بر درصد اسانس و میزان تیمول آویشن باغی تاکید نموده‌اند. این در حالی است که دزیدا (Dzida, 2007) با بررسی اثر کود ازته و انواع مختلف کود پتاسه بر آویشن باغی گزارش نمود که با افزایش ازت به همراه کود کلرید پتاسیم میزان اسانس افزایش چشمگیری نشان داده است. نیکولووا و همکاران

References

1. Abdelaziz, M., Pokluda, R. and Abdelwahab, M. 2007. Influence of compost, micriorganism and NPK Fertilizers upon growth, chemical composition and essential oil production of *Rosmarinus officinalis* L. *Notulae Botanicae Horti Agrobotanici Cluj-Napoca.*, 35, (1): 86-90.
2. Akbarinia, A. and Mirza, M. 2008. Identification of thyme drug yield under cultivated condition. *Iranian Journal of Ghazvin Medical Sciences University*, 12(3): 59- 62.
3. Akbarinia, A., Ghalavand, A., Sefidkon, F., Rezaii, M.B. and Sharifi Ashoorabadi, A. 2003. Study the effects of NPK, manure and combination of chemical and manure fertilizers on yield and essential oil yield of *Carum copticum*. *Iranian Journal of Pajoohesh and sazandegi*, 61: 32- 41.
4. Akbarinia, A., Sharifi Ashoorabadi, A. and Mirza, M. 2010. Study on drug yield and essential oil content of *Thymus daenensis* Celak. under cultivated condition. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants*, 26(2): 205-212.
5. Ali, M.Y.M. 2002. Physiological studies on *Foeniculum vulgare* Mill plants under Sinai conditions. M. Sc. Thesis, Faculty of Agriculture, Cairo University.
6. Al-Qadasi, A.S.S. 2004. Effect of biofertilization on *Ocimum basilicum* L. plants. M.Sc. Thesis, Faculty of Agriculture, Cairo University, Egypt.
7. Attia, M., Elham, H.M. and Abdel Azeem, H. 2004. Effect of biofertilization with some strains of bacteria and chemical fertilization on *Mentha viridis* L. cultivated in Maruit location. 9th Conference of Agricultural Develop. Researches, Ain Shams Univ., Cairo Egypt. *Annals of Agriculture Sci.*, Sp. 2: 431-442.
8. Ayanoglu, F., Mert, A. and Kirici, S. 2002. The effect of different nitrogen doses on *Artemisia annua* L. *Journal of Herbs, Spices and Medicinal plants*, 9: 399-404.

(al., 2003). تلفیق کودهای شیمیایی و زیستی این امکان را فراهم می‌آورد که در دوره ابتدایی رشد، کود شیمیایی مواد غذایی قابل جذب را برای گیاه تامین نموده و در دوره‌های بعدی رشد، کود دامی مواد غذایی پرمصرف و کم‌مصرف را در اختیار آن قرار دهد (Sharifi- Ashoorabadi et .Malakooti, 1996).

(al., 2003). درصد اسانس آویشن دناپی همبستگی مثبت و معنی‌داری با درصد ترکیب کارواکرول و عملکرد فنولی نشان داد. با توجه به اینکه عملکرد فنلی فاکتور مهمی در ساخت داروهای گیاهی می‌باشد لذا می‌توان نتیجه گرفت که جهت رسیدن به عملکرد فنلی بالا بایستی در جهت افزایش میزان اسانس گیاه قدم برداشت.

نتیجه‌گیری نهایی

رشد و عملکرد گیاهان تحت تاثیر عوامل مختلفی قرار دارد که از جمله این عوامل می‌توان به سیستم‌های تغذیه گیاهی اشاره نمود. کاربرد توام کودهای دامی و شیمیایی به‌عنوان سیستم مدیریتی تلفیقی باعث کاهش مصرف کودهای شیمیایی و افزایش توازن تغذیه‌ای گیاه می‌گردد. استفاده از روش تغذیه تلفیقی نسبت به روش‌های شیمیایی یا ارگانیکی می‌تواند راهی مناسب برای دستیابی به اهداف کشاورزی پایدار باشد. با توجه به نتایج حاصل از این تحقیق بیشترین درصد اسانس و عملکرد فنلی در تیمار تلفیقی مخلوط ۲۵ تن کود دامی به همراه ۴۰ کیلوگرم نیتروژن، ۳۲ کیلوگرم فسفر و ۳۲ کیلوگرم پتاسیم در هکتار بدست آمد. لذا به نظر می‌رسد این میزان کود در مناطق مشابه اجرای طرح جهت بالا بردن عملکرد اقتصادی گیاه آویشن در زمینه اسانس و مواد موثره راه‌گشا باشد.

9. Baranauskiene, R., Venskutonis, P.R., Viskelis, P. and Dambrauskiene, E. 2003. Influence of nitrogen fertilizers on the yield and composition of thyme (*Thymus vulgaris*). Journal of Agriculture and Food Chemistry, 51(26): 7751-8.
10. Barazandeh, M. and Bagherzadeh, K. 2007. Study of *T. daenensis* drug yield from 4 regions of Esfahan. Iranian Journal of Medicinal Plants, 6(3): 15- 19.
11. Bashon, Y., Levanony, H. and Whitmoyer, R. 1991. Root surface colonization of non-cereal crop plants by pleomorphic *Azospirillum brasilense* Cd. Journal of General Microbiology, 137: 187- 196.
12. British Pharmacopoeia, 1988, London, United Kingdom, pp: 2, A137 – A138.
13. Ceylan, A., Bayram, E. and Ozay, N., 1995. The effects of N-fertilizer on the yeild and quality of *Thymus vulgaris* L. in ecological conditions of Bornova-Izmir. Hort. Absts. 65: abst: 5368.
14. Dambrauskiene, E. and Venskutonis, R. 1999, Effect of nitrogen fertilizers on the yield of first year thyme and its quality, Horticulture and Vegetable Growing, 18(3): 107-112.
15. Dzida, K., 2007. Influence of varied nitrogen- potassium fertilization on yield, essential oil content and mineral composition in darden thyme herb (*Thymus vulgaris* L.). Herba Polonica, 53(3): 146- 150.
16. Ebrahim, M.M.H. 2005. Effect of some agricultural treatments on roselle plant in the new cultivated soil. M. Sc. Thesis, Faculty of Agriculture, Zagazig University, Egypt.
17. Edris, A.E, Shalaby, A. and Fadel, H.M. 2003. Effect of organic agriculture practices on the volatile aroma components of some essential oil plants growing in Egypt. II. Sweet marjoram (*Origanum marjorana* L.) essential oil. Flavour and Fragrance Journal. 18: 345-351.
18. Hanafy Ahmed, A.H., Nesiem, M.R.A., Henwedy, A.M. and Sallam, H.E.E. 2002. Effect of organic manures, biofertilizers and NPK mineral fertilizers on growth, yield, chemical composition and nitrate accumulation of eweet peper plants. Proceeding of the 2nd International Congress on Recent Technologie in Agriculture, Faculty of Agriculture, Cario University. 28-30 October, 4:932- 955.
19. Hendawy, S.F., Azza, A.E., Aziz, E. and Omer, E.A. 2010. Productivity and oil quality of *Thymus vulgaris* L. under organic fertilization conditions, Ozean Journal of Applied Sciences, 3(2): 203-216.
20. Jacoub, R.W. 1999. Effect of some organic and in-organic fertilizers on growth, oil yield and chemical composition of *Ocimum basilicum* L. and *Thymus vulgaris* L. plants, PhD. Thesis, Faculty of Agriculctyre, Cairo University, Egypt.
21. Malakooti, M.J. 1996. Sustainable agriculture and increased performance with optimizing fertilizer in Iran. Research, education, promotion of agriculture publication. 297 pp.
22. Nikolova, A., Kozuharova, K., Zheljazkov, V.D. and Craker, L.E. 1999. Mineral nutrition of chamomile (*Chamomilla recutita* L.). Acta Hort. 502: 203-208.
23. Nikavar, B., Mojab, F. and Doolatabadi, R. 2004. Study of component of *Thymus daenensis* flowering branches. Iranian Journal of Medicinal Plants, 4(13): 45-49.
24. Omidbaigi, R. and Arjmandi, A. 2002. Effects of NP supply on growth, development, yields and active substances of garden thyme (*Thymus vulgaris* L.). Acta Horticulture, 576: 263- 265.
25. Omidbaigi, R. and Rezaei Nejad, A. 2000. The influence of nitrogen fertilizer and harvest time on the productivity of *Thymus vulgaris*. International Journal of Horticulture Science, 6: 43-46.
26. Paschalina, S., Koutsos, T.V. and Katsiotis, S.T. 2006. Study of nitrogen fertilizers rate on fennel cultivars for essential oils yield and composition. Journal of Vegetable science, 12: 85- 93.
27. Rechinger, K.H. and Hedge, I.C. 1986 .Umbelliferae. In: Rechinger. K. H. Flora

- Iranica. Graz: Akademische Druck- u
Verlagsanstalt, Vol 162.
- 28.Safaii, L., Sharifi Ashoorabadi, A.,
Afiuni, D., Davazdah-Emami, S, and
Shoaii, A.A., 2014. The effect of
different nutrition systems on aerial parts
and essential oil yield of *Thymus
daenensis*. Iranian Journal of Medicinal
and Aromatic Plants Research, 30(5):
702- 713.
- 29.Sangwan, N.S., Farooqi, A.H.A.,
Shabih, F. and Sangwan, R.S., 2001.
Regulation of essential oil production in
plants. Plant growth regulation, 34: 3-21.
- 30.Shalaby, S. and Razin, S.H., 1992.
Dense cultivation and fertilization for
higher yield of Thyme (*Thymus vulgaris*
L.). Journal of Agronomy and Crop
Science, 168(4): 243–248.
- 31.Sharafzadeh, Sh., khoshkhooi, M. and
Javidnia, M., 2008. Effects of nutrients
on growth and active substances of
Thyme (*Thymus vulgaris* L.). Iranian
Journal of Horticultural Science and
Technology, 9(4): 261- 274.
- 32.Sharifi Ashoorabadi, A., matin, A. and
Lebaschi, M., 2003. Plant growth indices
of fennel Under different conditions of
soil fertility. Iranian Journal of Medicinal
and Aromatic Plants Research, 19(2):
157- 182.
- 33.Taherian, A., Rashidipoor, A., Vafaii,
A., jarahif, M., Miladi Gorjii, H., Emami
Abargooii, M. and Sadeghi, H., 2004.
Assessment the effects of hydroalcoholic
extract of *Thymus vulgaris* on acute pain
in hot plate and tail flick in mice. Iranian
Journal of koomesh, 5 (3):179-185.